

Επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης

κ. Πρόεδρε, κ.κ. σύμβουλοι,

□

Η συζήτηση στο ΔΣ ως προς την επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης κινείται σε εντελώς εσφαλμένη βάση.

Οι διαθέσεις του Υπουργείου (κατόπιν σχετικής εντολής ή όχι μικρή σημασία έχει) είναι σαφείς: αλλαγές σε όλο το φάσμα των δικονομιών εντός ελαχίστου χρονικού διαστήματος («φέρτε απόψεις τη Δευτέρα»), χωρίς καμία προπαρασκευή, χωρίς κανένα επί της ουσίας διάλογο. Εάν το Υπουργείο πιέζεται να καταθέσει αλλαγές στη διοικητική δικονομία όσον αφορά τις φορολογικές και άλλες διαφορές χρηματικού αντικειμένου ας στείλει τις κατευθύνσεις του ως προς αυτό και ας απαντήσουμε. Όχι να τις κρύψει πίσω από ένα ορυμαγδό αλλαγών που (για πολλοστή φορά) θα ανατρέψει τη δικονομία καταλύοντας δικαιώματα πολιτών, δυσχεραίνοντας το έργο των δικηγόρων και επιβραδύνοντας για μια ακόμα φορά την απονομή δικαιοσύνης.

Αυτή πρέπει να είναι η τοποθέτησή μας και όχι να ταλαιπωρούμε με λάθος τρόπο συναδέλφους εισηγητές, αλλά και τους εαυτούς μας, για να συμμορφωθούμε προς τις υποδείξεις του Υπουργείου, συμβάλλοντας σε ένα ακόμα φιάσκο. Η κατάσταση στο χώρο της απονομής δικαιοσύνης είναι πάρα πολύ σοβαρό θέμα για να το αντιμετωπίσουμε με τον τρόπο που το αντιμετωπίζει το Υπουργείο.

Είναι σίγουρο ότι βραδεία απονομή σημαίνει παραβίαση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας και εξυπηρέτηση όσων έχουν τα οικονομικά μέσα να αντέξουν αυτή την καθυστέρηση (μεταξύ των οποίων και ο πιο κακόπιστος των διαδίκων: το ελληνικό Δημόσιο που μπλοκάρει τα πινάκια των διοικητικών δικαστηρίων με χιλιάδες άσκοπες εφέσεις και προσφυγές, και ουδέποτε συμμορφώνεται προς τις αποφάσεις των δικαστηρίων: με αποτέλεσμα οι επιτροπές μη συμμόρφωσης να ξετάζουν αιτήσεις που έχουν κατατεθεί προ διετίας!).

Εμείς πρέπει να προετοιμαστούμε σοβαρά και τη δουλειά που ξεκίνησαν οι εισηγητές να την δουλέψουμε σε βάθος, καθώς και να διαβουλευθούμε δημόσια με τους συναδέλφους, αφού όμως καταλήξουμε στις βασικές αρχές και κατευθύνσεις που θέλουμε να ακολουθήσει οποιαδήποτε μεταρρύθμιση. Κατά τη γνώμη μου δε, πρέπει να συζητήσουμε τις προτάσεις μας και με τους δικαστικούς υπαλλήλους και τους δικαστές και κατά το δυνατόν να υποβάλλουμε κοινές προτάσεις αντί να παίζουμε το παιχνίδι του Υπουργείου που στρέφει τον ένα εναντίον του άλλου (παιχνίδι που παίζουν και ορισμένοι εντός ΔΣ)

Σε κάθε περίπτωση είναι νομίζω κοινός τόπος ότι επιτάχυνση της δικαιοσύνης δεν μπορεί να γίνει αν δεν μπει βαθιά το χέρι στην τσέπη για την κάλυψη των κενών με προσλήψεις υπαλλήλων και δικαστών. Αντί γ'αυτό βλέπουμε να ψηφίζεται αύριο ένα πολυνομοσχέδιο το οποίο οδηγεί στο ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα: απολύσεις (είτε με κατάργηση οργανικών θέσεων, είτε με το φερετζέ της εφεδρείας) και συντριπτικές μειώσεις μισθών. Σε αύξηση υπαλλήλων και δικαστών οδηγεί αυτό το νομοσχέδιο ή σε μείωση μέσω αθρόων παραιτήσεων; Αρα για ποια επιτάχυνση θα συζητήσουμε

με το Υπουργείο; **Εάν το Υπουργείο «μας δουλεύει» εμείς να έχουμε την αξιοπρέπεια να πούμε «φτάνει πια-όχι παιχνίδια στην πλάτη πολιτών και δικηγόρων».** Το μόνο που μπορεί να συνεισφέρει το Υπουργείο σήμερα στην επιτάχυνση της δικαιοσύνης είναι να σηκωθεί να φύγει όσο το δυνατόν πιο σύντομα, μαζί με την υπόλοιπη κυβέρνηση και τους τροϊκανούς εντολοδόχους του.

Ως προς τις αρχές που πρέπει να διέπουν την διαδικασία επιτάχυνσης: επιτάχυνση δεν συνιστά ούτε η ιδιωτικοποίηση όψεων της δικαιοσύνης (με εξωτερικές διαμεσολαβήσεις και ειδικές επιτροπές επίλυσης διοικητικών διαφορών ως πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας), ούτε η δημιουργία προσκομιμάτων στην πρόσβαση του πολίτη σε αυτή (με αυξήσεις παραβόλων, ένσημα στις αναγνωριστικές αγωγές, επέκταση ανεκκλήτου, περιορισμό αναιρετικών λόγων και φιλτράρισμα υποθέσεων). Και οι δυο αυτές πρακτικές παραβιάζουν τα άρθρα 20 Σ και 6 ΕΣΔΑ. Εάν θέλουμε επιτάχυνση αυτή πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσω της δημόσιας απονομής δικαιοσύνης, με ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών σε αυτή και χωρίς φαλκίδευση των δικαιωμάτων υπερασπίσεως. Αντίθετα, εμείς θα πρέπει να προτείνουμε επαναφορά (όπου έχουν φαλκιδευθεί) και επέκταση των δικαιωμάτων υπερασπίσεως

Οι προτάσεις που κατατίθενται για μια ακόμα φορά από τους μαθητευόμενους μάγους του Υπουργείου είναι παντελώς αόριστες και θα οδηγήσουν σε ακόμα μεγαλύτερες καθυστερήσεις στην εκδίκαση των υποθέσεων:

□□□□□□□□□□ 1. Η πρόταση για προσφυγή σε δικαστική διαμεσολάβηση δεν εξηγεί εάν θα γίνεται με την πρωτοβουλία των διαδίκων (οπότε γιατί δεν θα μπορούσαν και μόνοι τους να συζητήσουν), με πρωτοβουλία του δικαστή (με ποια κριτήρια) ή ως υποχρεωτικό στάδιο (οπότε θα οδηγήσει σε τακτική εκδίκαση το 2032)

□□□□□□□□□□ 2. Η πρόταση για κατάργηση της προκατάθεσης προτάσεων και εξέταση μαρτύρων ενώπιον εισηγητού δικαστού σε άλλη μέρα από τη μέρα της εκδίκασης μας οδηγεί πίσω στη εποχή των γραφομηχανών και μάλιστα χωρίς την εγγύηση της προδικαστικής και χωρίς ο εισηγητής να έχει μελετήσει την υπόθεση.

□□□□□□□□□□ 3. Η πρόταση για αναβολή μόνο στην ίδια σύνθεση, θα οδηγήσει σε ακόμα μεγαλύτερες καθυστερήσεις μέχρι να βρεθεί η κατάλληλη ημερομηνία

□□□□□□□□□□ 4. Η χορήγηση προσωρινών διαταγών υποχρεωτικά ex parte παραβιάζει το δικαίωμα ακρόασης (ιδίως ενόψει της καθυστέρησης στην εκδίκαση των ασφαλιστικών). Το πρόβλημα δεν είναι η κλήτευση του αντιδίκου (όποτε χρειάζεται) -θυμίζω άλλωστε ότι πριν λίγα μόλις χρόνια η κλήτευση γινόταν αυθημερόν- το πρόβλημα είναι ότι λόγω ανυπαρξίας δικαστών και καθυστέρησης στην εκδίκαση και έκδοση αποφάσεως των ασφαλιστικών όλοι προσφεύγουν στην προσωρινή

□□□□□□□□□□ 5. Η πρόταση για ίδρυση μονομελών εφετείων κακουργημάτων και ποινικών δικών εξπρές μόνο ως εκτρωματική μπορεί να χαρακτηριστεί. Η κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθήσουμε είναι ακριβώς η αντίθετη: περιορισμός της αρμοδιότητας των μονομελών δικαστηρίων, ιδίως στις ποινικές δίκες, καθώς αποτελούν πηγή αυθαιρεσίας

□□□□□□□□□□ 6. Η πρόταση για fast truck διοικητική δικαιοσύνη στις περιπτώσεις μεγάλων

επενδύσεων μόνο ως προκλητική μπορεί να χαρακτηριστεί σήμερα. Και άλλα ων ουκ έστι αριθμός, πολλά από τα οποία επισήμαναν και οι συνάδελφοι εισηγητές

Πολλά θα μπορούσε κανείς να προτείνει στην κατεύθυνση της επιτάχυνσης από την εξέταση μαρτύρων ενώπιον εισηγητών μετά το πέρας της συζήτησης επί των ενστάσεων την ίδια μέρα, την ευρεία αποπονηκοποίηση πλημμελημάτων και την μετατροπή πολλών κακουργημάτων σε πλημμελήματα, τον χρονικό περιορισμό ή και την κατάργηση της προσωρινής κράτησης (και αν κάποιος πει τι σχέση έχει αυτό με την επιτάχυνση, του απαντώ: την ίδια που έχει η επέκταση της προσωρινής κράτησης που προτείνει το Υπουργείο), την κατάργηση της αυτοφώρου διαδικασίας, τη διατήρηση της προκαταρκτικής, την κατάργηση των τρομονόμων και άλλων νομοθετημάτων (π.χ. ξέπλυμα βρώμικου χρήματος) που φαλκιδεύουν τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, την επί της ουσίας αντιμετώπιση μείζονων κοινωνικών προβλημάτων που οδηγούν στην φόρτωση των πινακίων (π.χ. καθιέρωση διαδικασίας νομιμοποίησης των μεταναστών που θα αποσυμφορήσει τις αντιρρήσεις), τη δημιουργία τοπικών διοικητικών επιτροπών (με συμμετοχή και εκπροσώπων κοινωνικών φορέων) για την εκδίκαση ενδικοφανών προσφυγών και σε άλλες διοικητικές διαφορές ουσίας με δυνατότητα προσφυγής στα διοικητικά δικαστήρια μόνο από τον διοικούμενο και όχι από το Δημόσιο ή τους φορείς του Δημοσίου (ας μην ξεχνάμε ότι η ενδοστρεφής δίκη μόνο κατ'εξαιρεση μπορεί να γίνει δεκτή, ενώ στην πράξη πάνω από 50% των κοινωνικοασφαλιστικών διαφορών έφταναν στα διοικητικά δικαστήρια με προσφυγή του ασφαλιστικού ταμείου), την επαναφορά της εισήγησης στα ακυρωτικά δικαστήρια, την υποβολή εισηγήσεων και από όσους υπηρετούν στη βαθμίδα του Εισηγητή, τη συμμετοχή των παρέδρων στις συνθέσεις του ΣτΕ κλπ, κλπ. **ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΣΤΟ ΠΟΔΙ**

□

κ. Πρόεδρε, κ.κ. σύμβουλοι,

□

Ως ένας σύλλογος που στα καθήκοντα του είναι να υπερασπίζεται τα δικαιώματα όχι μόνο των δικηγόρων, αλλά και των πολιτών, θα έπρεπε σήμερα να συζητάμε πώς θα συμβάλλουμε στην προστασία των συνταγματικών δικαιωμάτων που διακυβεύονται από την πολιτική της κυβέρνησης και της τρόικας και πώς θα οργανώσουμε τους αγώνες των ίδιων των δικηγόρων απέναντι σε αυτό το έκτακτο καθεστώς που οδηγεί τη χώρα και το λαό στη χρεωκοπία. Αντί να συζητάμε για το αν θα καταγγείλουμε τους δικαστές που απέχουν από τα καθήκοντά τους και τους υπαλλήλους που αντιστέκονται, θα έπρεπε να συζητάμε πώς θα βρεθούμε στο πλευρό τους:

- με το να κρατήσουμε ανοικτό το σύλλογο ως κέντρο αγωνιστικών κινητοποιήσεων και υπεράσπισης των δικαιωμάτων των διαδηλωτών (ήδη με εντολή της αστυνομίας -!- δυο σταθμοί του μετρό παραμένουν κλειστοί-με ποια νομική βάση άραγε;),
- με κινητοποίηση των συναδέλφων σε γενική συνέλευση και αποχή μέχρι να καταλυθεί αυτή η πολιτική που καταστρέφει δικηγόρους και πολίτες (και με περιφρούρηση της αποχής: με άσκηση πειθαρχικών διώξεων σε όσους την παραβιάζουν εξώφθαλμα ιδίως για τη συζήτηση της κήρυξης απεργιών ως παράνομων και καταχρηστικών)
- με έκδοση ψηφίσματος για την αντισυνταγματική πολιτική επιστράτευση των απεργών της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Επισημαίνω εν προκειμένω ότι ναι μεν το άρθρο 22§4 Σ επιτρέπει την επίταξη υπηρεσιών για την αντιμετώπιση έκτακτων κοινωνικών αναγκών για την προστασία της

δημόσιας υγείας, ο περιορισμός □ όμως αυτός δεν περιλαμβάνεται στο άρθρο 23§2 ως περιορισμός του δικαιώματος απεργίας. Και επειδή ιεραρχία μεταξύ των συνταγματικών διατάξεων δεν υπάρχει, εσείς και εγώ μπορούμε να επιταχθούμε για να μαζέψουμε σκουπίδια, οι απεργοί όμως της ΠΟΕ-ΟΤΑ όχι. Και στο κάτω-κάτω καλύτερα να κληθούμε να μαζέψουμε σκουπίδια παρά να μας περισυλλέξει το σκουπιδιάριο της Ιστορίας επειδή δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε στις ανάγκες και τα καθήκοντα των καιρών

□

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς,

Δημήτρης Σαραφιάνος

Για την Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων